

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 14 ΙΟΥΛΙΟΥ 1900

ΑΡΙΘ. 28

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- † 'Ο Γρεβενών ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† 'Ο Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† 'Ο 'Αρχηγρ. τῆς 'Ι. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ (ταμίας)
† 'Ο Μέγας 'Αρχιδιάκονος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (γραμματεὺς)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ . . . 25
ἐξαμηνιαία τὰ ἡμίση
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκκλησιαστικά χρονικά — Ἐκκλησιαστικά ἔγγραφα —
Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιθεώρησις — Περὶ τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ
Καστορίας ἱερῶν Μονῶν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Διδυμοτεί-
χου Φιλαρέτου — Κοινοποιήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀδιαθεσία τῆς Α. Θ. Παραγιότητος. — Χθὲς
περὶ τὴν λήξιν τῆς συνοδικῆς συνεδρίας ἡ Α. Θ. Πα-
ναγιότης καταληφθεῖσα ὑπὸ ἐλαφροῦς ἀδιαθεσίας ἀπε-
σύρθη εἰς τὰ ἰδιαίτερα αὐτῆς δώματα ἐνθα καὶ προσ-
κληθέντες ἱατροὶ συνέστησαν τῇ Α. Θ. Π. ἡσυχίαν
καὶ ἀνάπαυσιν.

— **Χοροστασία.** — Ἀγομένης τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ
τῆς μηνὸς τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφύμου Εὐ-
φημίας, ἥς τὸ σεπτὸν λείψανόν ἐστι κατεταθειμένον
ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ, ἡ Α. Θ. Πανα-
γιότης ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν
μέσῳ εὐσεβοῦς ἐκκλησιασματος.

— **Ἐκλογὴ μητροπολίτου Βαριαλούκας καὶ Βιχά-
της.** — Γνωστὸν ὅτι ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐγκρί-
νασα κατὰ Ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους αἵτησιν
τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Βόσνης Νικολάου τὸ
μὲν τμήμα Μαχλάκη τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ προσήρτησε
τῇ πνευματικῇ διακυβερνήσει τοῦ μητροπολίτου Σβορ-
νικίου, ἕτερον δὲ τμήμα ἐκ 280 χιλ. κατοίκων συγ-
κείμενον ἀνεκέρυξε 78ην τὴν τάξιν κατὰ τὸ ἐν χρήσει
Συνταγμάτων Μητροπόλιν ὑπὸ τὸν τίτλον «Βαριαλού-
κας καὶ Βιχάτης», ἥτις καὶ μέχρι τοῦδε διετέλει
ἄνευ κανονικοῦ ποιμένος.

Ἐν τῇ χθεσινῇ δὲ συνεδρίᾳ, ἀποφασισθείσης τῆς
λειτουργίας τῆς νέας μητροπολικῆς ταύτης ἑδρας

συνφθὰ τῇ μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ
τῆς Καίσαρ-Βουλγαρικῆς Αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως
ὕψισταμένη συμβάσει τοῦ 1880, ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύ-
νοδος προέβη εἰς ἐκλογὴν μητροπολίτου. Ὁθεν προ-
ταθέντων ὑποψηφίων τῶν πανοσιολογιωτάτων ἀρχι-
μανδριτῶν Εὐγενίου Λέτικα, γραμματέως τοῦ ἐκκλη-
σιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπαρχίας Τεμεσβάρης Σε-
ραφείμ Ζερλέντη, προΐσταμένου τῆς ἐν Βιέννῃ ἐλληνι-
κῆς ὀρθοδόξου Κοινότητος, καὶ Βίρηναιου Πανταλέον-
τος, καθηγητοῦ τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς
καὶ ψήρων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πανσέπτῳ
πατριαρχικῷ ναῷ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνεδρίας ἐξε-
λέγη μητροπολίτης Βαριαλούκας καὶ Βιχάτης ὁ ἀρχιμ.
Εὐγένιος Λέτικας.

Ὁ ἐψηφισμένος Βαριαλούκας καὶ Βιχάτης ἐγεν-
νήθη ἐν Πλάσκῃ τῷ 1858· ἐσπούδασε κατ' ἀρχὰς ἐν τῷ
Λυκείῳ τοῦ Καρλοβιτίου, καὶ βραδύτερον ἐν τοῖς Πα-
νεπιστημίοις τοῦ Γράτς, τῆς Ἀγγραμ καὶ τῆς Βιέννης.
Ὑποστὰς δὲ ἐν Ἀγγραμ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Δικαίου καὶ
τῶν πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐν Βοσνίᾳ
δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐν ᾗ διετέλεσε μέχρι τοῦ 1892.
Ἐπιδοθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς θεολογικὰς σπουδὰς ἐν τῇ
ὀρθοδόξῳ Ἱερατικῇ Σχολῇ (Σεμιναρίῳ) τοῦ Καρλοβι-
τίου, κατετάχθη μοναχὸς ἐν τῷ κατὰ τὴν Συρμίαν
Μοναστηρίῳ τοῦ Πουβεσδίν, εἰτα δὲ ἀλληλοδιαδόχως
προήχθη εἰς διάκονον, ἀρχιδιάκονον, πρεσβύτερον,
Πρωτοδύγκελλον καὶ ἀρχιμανδρίτην, ἐκτελεῖ δὲ ἀπὸ
τοῦ ἔτους 1895 τὰ καθήκοντα γραμματέως καὶ εἰσηγη-
τοῦ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Κονσίστοριου τοῦ Τεμεσβάρ,
ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1898 καὶ τὰ καθήκοντα διεχειριστοῦ
τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὀρθοδόξου Κοινότητος.

— **Ἐκλογὴ Κλαυδιουπόλεως.** — Τῶν κατοίκων τοῦ
ἐν τῷ Βοσπόρῳ Μεγάλου Ρεύματος δι' ἀνεφορᾶς ἐξαι-
τησμένων παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐκλογὴν ἀρχιε-

ρχαίου προΐσταμένου τῆς ἐνορίας αὐτῶν, ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς τῆς παρελθούσης Τρίτης λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τυχόν προέβη εἰς ἐκλογὴν τοιοῦτου. Ὅθεν προταθέντων ὑποψηφίων τῶν πανοσιολ. ἀρχιμανδριτῶν Μιχαήλ, προΐσταμένου Μ. Ρεύματος, Γερβασίου, Διευθυντοῦ τῆς ἐν Καίσαρεια Ροδοκανακείου Σχολῆς καὶ Φιλοθέου, προΐσταμένου Τζιβαλίου, καὶ ψήφων κανονικῶν γενομένων ἐν τῷ πανσέπτῳ πατρι-
αρχικῷ ναῷ, προήχθη εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα ὑπὸ τὸν ψιλὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης ἐπισκοπῆς Κλυδίουπόλεως, ὁ προΐστάμενος Μ. Ρεύματος Μιχαήλ.

Τῇ Α. Θεοφιλεῖ τῷ ἐψηφισμένῳ Κλυδίουπόλεως ἐγένετο χθὲς, παρὰστάντι ἐνώπιον τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, τὸ εἰθισμένον Μήνυμα καὶ εἶτα ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ἡ νενομισμένη τελετὴ τῆς εὐχαριστίας.

— *Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης.* — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου διωρίσθη ἑφορος ταμίας τῆς ἐν Χάλκῃ Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς ὁ ἐκ τῶν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν μητροπολίτης Κορυ-
τσᾶς Γερβάσιος ἀντικαταστήσας τὸν ἀποχωρήσαντα τέως τοιοῦτον μητροπολίτην Χαλδεῖας.

— *Ἐπέτειος ὀνόματος.* — Τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ, ἑορτῇ τοῦ μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, τοῦ σεβασμιω-
τάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Προκοπίου ἀ-
γοντος τὴν ἐπέτειον ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἑορτὴν, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη αὐτῷ τηλεγραφικῶς.

Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς καὶ τοῖς μητροπολίταις Δυρραχίου καὶ Κασανδρείας.

— *Ἐπισκέψεις.* — Κατὰ τὴν ἐν Χάλκῃ διατριβὴν αὐτῆς ἡ Α. Θ. Π. ἐπισκέψατο τὴν Α. Μ. τὸν πα-
τριάρχην πρῶν Ἱεροσολύμων Νικόδημον, ἐν Ἀντιγόνῃ δὲ τὰς ΑΑ. ΘΘ. ΠΠ. τοὺς πατριάρχας πρῶν Κων-
σταντινουπόλεως Νεόφυτον Η' καὶ Ἀνθιμον τὸν Ζ'.

Χθὲς ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Παναγιώτητα ὁ ἐρίτιμος ὁμογενὴς τραπεζίτης κ. Παῦλος Στεφά-
νοβιχ Σκυλίτσας ἐφ' ἱκανὸν παραμείνας.

— *Μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας.* — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης ἀνεγνώσθη τηλεγράφημα τοῦ μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας Κωνσταντίνου, ἀγγέλλοντος τὴν αἰσίαν αὐτοῦ ἀφίξιν αὐτοῦ καὶ τὴν γενομένην αὐτῷ ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν ἐκ μέρους τοῦ ποιμνίου.

— *Μητροπολίτης Σηλυβρίας.* — Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Σηλυβρίας Κωνστάντιος ἐπανακάμψας ἐξ Ἐπιδαύρων, ἐνθα χάριν τῶν ἐξετάσεων τῶν Ἀρχι-
γενεῶν μετὰ τῆς εἰδικῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶχε μεταβῆ, εἰς βασιλεύουσάν τῇ Τρίτῃ μετέσχε τῆς συνοδικῆς συνεδρίας.

— *Μητροπολίτης Βάρνης.* — Ὁ πνευρώτατος μη-

τροπολίτης Βάρνης Πολύκαρπος, ὃς ἐπὶ τινὰ χρόνον διέτριψεν ἐν βασιλεύουσῃ πρὸς περίθαλψιν τῆς υἱείας αὐτοῦ, προσελθὼν τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ εἰς τὰ Πα-
τριαρχεῖα ἡσπάτατο τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Π. καὶ ἀποχαιρετίσας αὐτὴν τε καὶ τοὺς σεβασμιωτάτους ἀγίους Συνοδικούς ἐπανεκάμψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Τιμωτάτοι Ἐφόροι καὶ ἐλλόγιμοι Διευθυνταὶ

τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς

Κωνσταντινουπόλεως.

ἀριθ. πρωτ. 2381.

Ἐπὶ τῇ ἀνανεώσει τῶν συμβολαίων τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς φέρονται εἰς γνῶσιν τῶν τι-
μιωτάτων Ἐφόρων ὡς καὶ τῶν ἐλλογίμων διδασκάλων ἀμφοτέρων τῶν φύλων αἱ ἀκό-
λουθοι διατάξεις τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Α'. Κατὰ τὸ ἰσχύον καθεστὼς οὐδεμίαν ἀντικατάστασιν διδασκάλων ἐπιτρέπεται ἐν ταῖς σχολαῖς εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἐὰν μὴ ὑπάρχωσι πρὸς τοῦτο ἀποχρῶντες λόγοι καὶ μὴ λάβωσι πρότερον οἱ ἀπολυόμενοι διδά-
σκαλοι πλήρεις τοὺς μισθοὺς αὐτῶν παρὰ τῶν οἰκείων Ἐφόρων ἢ διάταξις δὲ αὕτη ἐπι-
κυρωθεῖσα παρὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ὡς ἰδιαιτέρον ἄρθρον καὶ ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Κανονισμοῦ θεωρουμένη, ἐδημο-
σιεύθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1897—98 διὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπ. Ἀληθείας καὶ μετὰ ταῦτα καὶ δι' ἐγκυκλίου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας ὑπ' ἀρθ. πρωτ. 2651 καὶ ἡμερομ. 18 Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀντικατάστασις μόνον διὰ τῆς προσλήψεως τῶν νέων προσώπων ἐγένετο γνωστὴ τῇ Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῇ Ἐπιτροπῇ, ἐξαιτουμένων πρότερον γραπτῶς τῶν Ἐφόρων παρὰ τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς τὴν ἐγκρίσιν αὐτῆς περὶ τῶν προσόντων καὶ τῆς ἱκανότητος τῶν προσλαμβανομένων διδασκάλων συνωδᾷ τῷ 23ῳ ἄρθρῳ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν σχολῶν, οὐχ ἔ-

δὲ καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν τέως τοιούτων διενεργουμένη ἐν παντελεΐ ἀγνοία τῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ ταῦτα ἐθεωρήθη καλὸν δι' ἀποχρῶντας λόγους καὶ πρὸς πίστῳσιν τῆς τηρήσεως τῶν νενομισμένων διατυπώσεων, ὥπως πᾶσα τὸν τεύθεν ἀπόλυσις διδασκάλων, λαβοῦσα χώραν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀνακοινοῦται πρὸ τῆς 20ης Ἰουλίου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὑποβάλλομένης πρὸς τοῦτο σχετικῆς δηλώσεως παρὰ τῶν οἰκείων Ἐφόρων, συντεταγμένης δεόντως κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ 25ου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ.

Β'. Οἱ διδάσκοντες ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν ταῖς Κοινοτικαῖς σχολαῖς (πλὴν τῶν εἰδικῶν τῶν ἐπ' ὀλίγας ὥρας καθ' ἐβδομάδα διδασκόντων), ὀφείλουσι νὰ παραμείνωσιν ἐν τῇ σχολῇ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, προσερχόμενοι κατὰ τὰ τεθεσπισμένα ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων καὶ ἀποχωροῦντες τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξοδὸν τῶν μαθητῶν. Ἄν δὲ ἐν τῷ ὥρολογίῳ ἔχουσιν ὥρας τινὰς ἐλευθέρας, αὗται θὰ θεωρῶνται ὡς ὥραι ἐργάσιμοι ἀφιερωμένοι εἰς τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐποπτεῖαν τῶν μαθητῶν ἢ ἄλλην τῆς σχολῆς ὑπηρεσίαν χωρὶς νὰ δικαιῶνται νὰ ἀπέρχωνται καὶ διαμείνωσιν ἐκτὸς τῆς σχολῆς κατὰ τὰς ὥρας ταύτας.

Γ'. Ἐπειδὴ ἐνεκα διδακτικῶν καὶ παιδαγωγικῶν λόγων τελεσφορώτερα ἀποβαίνει ἡ διδασκαλία μιᾶς τάξεως παρ' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἐνεκρίθη ὥπως τὸν τεύθεν οἱ διδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων (ἐξαιρέσει τῶν εἰδικῶν) διδάσκωσιν ἕκαστος ἅπαντα τὰ μαθήματα μιᾶς τάξεως, ἣν διαδοχικῶς θὰ προάγῳσιν οἱ μὲν τοῦ Δημοτικοῦ, ἐὰν φέρωσι τὰ ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ ὀριζόμενα προσόντα, ἀπὸ τῆς Α'. τάξεως μέχρι τῆς Δ', οἱ δὲ τοῦ σχολαρχείου ἀπὸ τῆς Ε' μέχρι τῆς Ζ'. Ὅπου δὲ ἀριθμὸς τῶν διδασκόντων εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων θὰ συνδυάζεται τὸ ὥρολόγιον οὕτως ὥστε εἰς καὶ ὁ αὐτὸς διδάσκαλος νὰ διδάσκη ἀπαραιτήτως τὰ Θρησκευτικά, τὰ Ἑλληνικά, τὴν Ἱστορίαν, τὴν Γεωγραφίαν καὶ τὰ

Φυσικὰ τῆς αὐτῆς τάξεως, τῶν Διευθυντῶν τῶν διδασκόντων συνήθως ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει, δικαιουμένων νὰ παραλαμβάνωσι καὶ μαθήματα ἐξ οἱασδήποτε τάξεως, ὅταν τοῦτο ἀπαιτῶσι λόγοι ἐναγόμενοι εἰς τὴν κανονικωτέραν λειτουργίαν καὶ ἐποπτεῖαν τῶν Σχολῶν. Εἴητε δὲ ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, 4 Ἰουλίου 1900

† Ὁ Μέγας Πρωτοδύκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ρωσσία.—Ἐκ τῆς τελευταίας ἐκθέσεως τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ρωσσίας Κ. Ποπεδονότσεφ ἀρῶμεθα τὰς ἐξῆς ἐνδιαφερούσας στατιστικὰς πληροφορίας περὶ τῆς καθόλου καταστάσεως τῆς Ρωστικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὰ δύο προτελευταῖα ἔτη 1896 καὶ 1897. Καὶ δὴ:

1) Ἀρχιερεῖς. — Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1897 ἡ Ρωστικὴ Ἐκκλησία ἠρίθμει ἐν συνόλῳ 65 ἐπαρχίας, ἐν αἷς συμπεριληπτέα καὶ ἡ ἐν Ἀμερικῇ ρωσικῇ Ἐπισκοπῇ. Ἐν αὐταῖς ἠριθμοῦντο τρεῖς Μητροπολῖται (Πετροπόλεως, Μόσχας καὶ Κιέβου), 14 Ἀρχιεπίσκοποι καὶ 48 Ἐπίσκοποι, ἐκτὸς τῶν 38 τιτουλαρίων, τῶν ἐν ταῖς διαφόροις Μητροπόλεσι καὶ Ἀρχιεπισκοπαῖς.

2) Ναοί. —Τοιοῦτοι ἠριθμοῦντο κατὰ τὴν πρῶτην Ἰανουαρίου 1898 64,361 ἐν συνόλῳ, ὧν 36,361 ἐνοριακοί, 18,000 παρεκκλήσια καὶ 10,000 ἰδιωτικοὶ ἢ ναοὶ κοιμητηρίων.

3) Ἱερεῖς καὶ κληρικοὶ καθόλου. — Ἐν τοῖς ναοῖς τούτοις ἐλειτούργουν 2,035 πρωθιερεῖς, 42,005 ἱερεῖς, 14,062 διάκονοι καὶ 43,950 κατώτεροι κληρικοί.

4) Μοναί. — Τῶν μὲν ἀνδρῶν 495, ἐν αἷς 8,076 μοναχοὶ καὶ 6,978 δόκιμοι. Γυναικεῖται δὲ 268, ἐν αἷς 8,942 μοναχαὶ καὶ 27,166 δόκιμοι. Ἀξίον δ' ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ἐν ταῖς μοναῖς ταύταις πρὸ πολλοῦ ἤδη εἰσῆχθησαν καὶ καρποφόρως καλλιεργοῦνται διάφοροι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῶν Μονῶν μὴ ἀπάδουσαι τέχναι, οἷαι ἡ Τυπογραφία, ἡ Λιθογραφία, ἡ Ζωγραφικὴ, ἡ Δετικὴ, ἡ Λεπτουργικὴ, ἡ Χρυσοχοΐα καὶ ἄλλαι τοιαῦται. Γνωστὸν δ' ὅτι ὁ ὀρθόδοξος ρωσσικὸς λαὸς ἐκ τῶν Μονῶν ἀγοράζει τὰς πλείστας καὶ καλλί-

στας τῶν ἱερῶν εἰκόνων, ὡς καὶ τὰ εὐωνότατα θρησκευτικὰ ἀναγνώσματα. Ἰδοὺ, νομίζομεν, προσφορώτατον παράδειγμα μιμήσεως διὰ πολλὰς τῶν ἡμετέρων ἐν Ἀνατολῇ Μονῶν, αἵτινες διὰ τῆς συστηματικωτέρας καλλιέργειας παρομοίων τεχνῶν θὰ ἠδύναντο πάντως καὶ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς εὐρωστώτεραι οἰκονομικῶς νὰ ᾧσι, καὶ ἐπὶ τῆς παρ' ἡμῖν χριστιανικῆς κοινωνίας λυσιτελέστερον νὰ ἐπιδράσωσι. Καὶ σημειωτέον πρὸς τοῦτο ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὅτι τὸ ἔθιμον τοῦ καλλιιεργεῖν ἐν τοῖς Μοναστηρίοις παρεκτὸς τῆς Ζωγραφικῆς καὶ ἄλλας σεμνοπρεπεῖς τέχνας παρέλαβον οἱ ἀδελφοὶ Ρῶσσοι παρ' ἡμῶν τῶν ἐν Ἀνατολῇ, ὡς εὐκόλως πείθεται πᾶς μελετῶν τὴν ἱστορίαν τοῦ παρ' ἡμῖν μοναχικοῦ βίου.

5) *Ἱεραποστολαί.*— Τῶν ἱεραποστολῶν τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας διακρινομένων εἰς ἱεραποστολὰς ἐξασκουμένας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ρωσικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἱεραποστολὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, κατὰ τὰ ἔτη 1896—97 ἔχομεν ἐν μὲν τῇ Ἀσιατικῇ καὶ Εὐρωπαϊκῇ καθόλου Ρωσίᾳ 23 ἱεραποστολὰς μετὰ προϋπολογισμοῦ 384,509 ρουβλίων διὰ τὸ 1896 καὶ 396,961 ρουβλίων διὰ τὸ 1897, ποσῶν προερχομένων ἐκ συνεισφορῶν τῶν 14,243 μελῶν τῆς «Ἑταιρίας τῶν Ὁρθόδοξων Ἱεραποστολῶν». Ὡς καρπὸς τῆς ἐσωτερικῆς ταύτης Ἱεραποστολῆς ἐν τῇ ἀχανεῖ Αὐτοκρατορίᾳ παρίσταται κατὰ τὰ ἔτη 1896—97 ἡ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐπιστροφή πολλῶν χιλιάδων, εἴτε χριστιανῶν ἀλλοδόξων, εἴτε ἀπίστων, ἐξ ὧν σημειοῦμεν: Καθολικοὺς 3,581, Διαμαρτυρομένους 3,739, Ἰουδαίους 1774 καὶ Εἰδωλολάτρας ἢ ἐθνικοὺς καθόλου 5,829. Ἡ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ρωσικῇ Ἱεραποστολῇ διενεργεῖται ἰδίᾳ ἐν Κορέᾳ, Ἰαπωνίᾳ καὶ Βορείῳ Ἀμερικῇ. Ἡ ἐν Κορέᾳ ἰδρύθη μόλις κατὰ τὸ 1897. Ἡ ἐν Ἰαπωνίᾳ ἡρίθμει περὶ τὰ τέλη τοῦ 1897 23,856 πιστοὺς καὶ 34 κληρικοὺς (1 ἐπίσκοπον, 1 ἀρχιμανδρίτην, 27 ἱερεῖς καὶ 5 διακόνους, ἐξ ὧν οἱ 26 ἱερεῖς καὶ οἱ 4 διάκονοι εἰσιν Ἰάπωνες τὴν ἐθνικότητα). Ἡ ἱεραποστολὴ αὕτη ἔχει τρία ἴδια περιοδικά, μίαν κατηχητικὴν Σχολήν, ἐν Σεμινάριον, μίαν Σχολήν τῶν ψαλτῶν καὶ ἐν Γραμματοδιδασκαλεῖον μετὰ παραρτήματος ἐκκλησιαστικῆς ζωγραφικῆς. Τὸ ἔτος 1896 ἡρίθμει 937 βαπτίσεις, τὸ δὲ ἔτος 1897 993. Ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἱεραποστολὴ κέκτηται 30 ἐκκλησίας καὶ 70 παρεκκλήσια. Οἱ Ὁρθόδοξοι ἐν ὅλῳ μετὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων 50,000, ἔχει ἐπίσης καὶ αὕτη ἴδιον περιοδικόν, ἰδρυθὲν τῷ 1896.

6) *Ἐκκλησιαστικὴ παιδεύσις.*— Αἱ τέσσαρες ἐν Ρωσίᾳ Θεολογικαὶ Ἀκαδημίαι (Πετροπόλεως, Μόσχας, Κιέβου καὶ Καζάν), ὧν ἐκάστη ἀριθμεῖ κατὰ μέσον ὅρον περὶ τοὺς 25—30 καθηγητάς, εἶχον κατὰ τὸ 1897 ὅλαι ὁμοῦ 938 φειτητάς, ἐν οἷς καὶ οἱ Ὁρθόδοξοι ξένοι. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος αἱ βιβλιοθήκαι τῶν ἐν λόγῳ Ἀκαδημιῶν ἐπλουτίσθησαν κατὰ 4,310 τόμους. Τὰ ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Ρωσσίας λειτουργοῦντα 58 Σεμινάρια κατὰ τὸ 1897 εἶχον μαθητάς μὲν 19,151, καθηγητάς δὲ 1017. Καὶ τὰ Θεολογικὰ τέλος λεγόμενα Σχολεῖα ἢ προσεμινάρια (185 τὸν ἀριθμὸν) ἡρίθμουν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος μαθητάς 31,038 καὶ διδασκάλους 1818.

7) *Ἐκκλησιαστικὰ Περιοδικά.*— Τοιαῦτα ὑπάρχουσι πάμπολλα ἐν Ρωσίᾳ (Θεολογικὰ περιοδικὰ Ἀκαδημιῶν, ἐξ ὧν ἡ τῆς Πετροπόλεως ἐκδίδωσι δύο, τῶν λοιπῶν Ἀκαδημιῶν ἐκδιδουσῶν ἀνὰ ἓν, Περιοδικὰ Σεμιναρίων, Ἐπαρχιῶν κλπ.). Κατὰ τὸ 1897 τὸ «Χριστιανικὸν Ἀνάγνωσμα» Πετροπόλεως συνεπλήρου βίον 75 ἐτῶν, συνεργαζόμενον δὲ τὸ Περιοδικόν τοῦτο μετὰ τῶν Περιοδικῶν τῶν ἄλλων Ἀκαδημιῶν ἐν τῇ μεταφράσει καὶ ἐκδόσει εἰς τὸ ρωσικὸν ἰδίωμα τῶν συγγραμμάτων τῶν διαφόρων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων, ἡρίθμει κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος 200 τοιούτων ἔργων ἐκδόσεις.

SPECTATOR

ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΕΝ Τῇ ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
ΙΕΡΩΝ ΜΟΝΩΝ

ΤΠΟ

τοῦ Μητροπολίτου Διδυμοτείχου Φιλαρέτου.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καστορίας ὑπάρχουσι νῦν αἱ ἐξῆς Μοναί, περὶ ὧν τὰ ἀκόλουθα μόνον ἐξηκριβώσαμεν, ἐλλειπόντων κωδίκων καὶ ἐτέρων μαρτυρίων γραπτῶν.

Α'. Ἡ κατὰ Χόλισταν (χωρίον κείμενον ἐν τῷ τμήματι Πόπολι 3 ὥρας πρὸς Α. τῆς Καστορίας) *ἱερὰ Μονὴ τῶν ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ*, κεῖται ἐν ταῖς ὑπωρεαῖς τοῦ ὅρους, οὐτινος ἡ κορυφή σήμερον καλεῖται *Βίτσι*. Πότε ἀκριβῶς ἐκτίσθη ἡ Μονὴ ἄγνωστον· ἐν τῷ κώδικι ὅμως τῶν ἀφιερωμάτων ἀναγράφεται ὅτι κτίτωρ αὐτῆς ἐγένετο ὁ ἀπὸ Σίφνου Γεράσιμος

κατὰ τὸ ἔτος 1754. Ἐν τῷ ναϊδρίῳ τῆς Μονῆς τιμωμένῳ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου πηγῆς κἀ-
 τωθεν τῆς τοιχογραφίας τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτό-
 κου λέγεται: ἱστορήθη ὁ θεὸς οὗτος ναὸς τῆς
 Ζωοδόχου πηγῆς ἀρχιερατεύοντος τοῦ Παρ.
 ἁγίου Καστορίας Νεοφύτου· τοῦ παροσιωτά-
 του καθηγουμένου κ. Γερασίου ἐν ἔτει 'αω',
 ἐτελειώθη καὶ ἐγκαινιάσθη 7 Ὀκτωβρίου. Ἐκ
 τοῦ βιβλίου τῶν ἀφιερωμάτων δηλοῦται ὅτι ὁ Γε-
 ράσιμος οὗτος ἦν ὁ δεύτερος τῆς Μονῆς ἡγούμενος,
 καταγόμενος ἐκ τῆς νῦν κατεστραμμένης Νικολι-
 τσας. Ἐν τῷ νέῳ ἐκλογίῳ σελ. 347 ἐκδ. 1863,
 ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου ἀναγινώσκουμεν ὅτι
 ὁ πατὴρ αὐτοῦ σωθεὶς μετὰ τῶν τέκνων αὐτοῦ κατὰ
 τὰς εἰς Βιτώλια διαφόρους ἐπιδρομάς, ὅθεν κα-
 τήγετο, μετέβη ἀκολούθως εἰς ἕνα Μοναστηράκι
 τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, ὅπου εὗρίσκετο κοντὰ
 εἰς τὴν ποδιά τοῦ βουνοῦ ὅπου εἶναι ἐκεῖ. Ἐ-
 πειδὴ καθ' ὅλην τὴν μεταξύ Βιτωλίων καὶ Καστο-
 ρίας ἀπόστασιν οὐδαμοῦ ἀπαντᾷ μονὴ τῶν ἁγίων
 Ἀναργύρων, τὸ ἐν τῷ ἐκλογίῳ δὲ ἀναφερόμενον
 Μοναστηράκι κεῖται εἰς τὴν ποδιά τοῦ βουνοῦ, ὡς
 καὶ τὸ κατὰ Χόλισταν, δὲν ἐπιτρέπεται ἄρα γε ἡ
 συνταύτισις ἀμφοτέρων τῶν Μονῶν; Ὁ νῦν περι-
 καλλῆς ναὸς ἐκτίσθη τῷ 1874.

Β'. Ἡ κατὰ Σλήβενι (χωρίον ἀπέχον μίαν
 ὥραν βορειοδυτικῶς τῆς Καστορίας) ἱερὰ Μονὴ τοῦ
 ἁγίου Νικολάου· αὕτη ἰδρύθη τῷ 1716 ὑπὸ Με-
 λετίου μοναχοῦ ἐκ Γραμμόδης, ἄνωθεν τοῦ χω-
 ρίου Σλήβενι ἀλβανοφώνου, νῦν Ὀθωμανικοῦ, κει-
 μένου εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ὄρους Βίτσι. Πρὸς
 δυσμὰς τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἔκειτο τὸ πάλαι πλησίον
 τοῦ ἐρειπωμένου ἄνω Σλήβενι ἑτέρα ἱερὰ Μονὴ
 τῶν Ταξιαρχῶν, ἥς κτήματα μέχρι τοῦ νῦν σώ-
 ζονται, ἄλλα μὲν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν κατεχόμενα,
 ἄλλα δὲ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Νικο-
 λάου.

Γ'. Ἡ κατὰ Ζηκοδίσταν (χωρίον ἐν τῷ κα-
 ζᾷ Ἀνασελίτσης) ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου
 ἐκτίσθη κατὰ τὸ 1629, ὡς τοῦτο ἀποδείκνυται ἐκ
 δύο παλαιῶν τουρκικῶν φερμανίων δυσαναγνώστων,
 κατὰ διαφόρους δ' ἐποχὰς φαίνεται ἀνακαινισθεῖσα·
 οὕτω π. χ. ἐν τῇ βορείῳ πλευρᾷ τῆς Μονῆς ἀνήρ-
 τатаи πλάξ, φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν: 1747 διὰ
 χειρὸς Παρθενίου ἀνεκαινίσθη τὸ ἱερὸν Μονα-
 στήριον· 1759 ἐκτίσθη τὸ Μετόχιον· 1760 ἐ-
 κτίσθη ἡ βόρειος πλευρά· ἐν τῇ νοτίῳ πλευρᾷ
 ὑπάρχει σεσημειωμένον τὸ ἔτος 1817 διὰ πλίνθων
 ὀπτῶν· ἄνωθεν δὲ τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦ ναοῦ ὑ-

πάρχει ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ: ἱστορήθη ὁ παρὼν θεὸς
 ἱερὸς ναὸς τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθα-
 νασίου τοῦ Μεγάλου, ἀρχιερατεύοντος τοῦ
 Παριερωτάτου καὶ λογιωτάτου Καστορίας κυ-
 ρίου Γερραδίου δι' ἐξόδων τοῦ παροσιωτάτου
 Παπᾶ κυρ Ἀναρίου καὶ ἡγουμένου, διὰ χει-
 ρῶν Δημητρίου Μπορποτζιώτου καὶ Μιχαήλ
 Χιωνιάδου 1785· ἐπὶ δὲ τοῦ νάρθηκος ὑπάρχει
 ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ: ἱστορίσθη καὶ ἐκαλλωπίσθη
 καὶ οὗτος ὁ παρὼν Νάρθηξ διὰ συνδρομῆς τε
 καὶ ἐξόδων τοῦ παροσιωτάτου κυρίου Παπᾶ κυρ
 Ἰακώβου Λουψιώτου 1787.

Ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ
 Ἀγίου Ἀθανασίου ὑπάρχει θέσις τις καλουμένη
 Παλαιομναστήριον, ἐνθα εὗρίσκεται παρεκκλή-
 σιον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὁλοτελῶς
 κατεστραμμένον καὶ 20 στρέμματα χωραφίων, ἀ-
 νηκόντων εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν Ζηκοδίστης· ἐκ πα-
 ραδόσεως δὲ εἶναι γνωστὸν ἐν τοῖς πέριξ χωρίοις
 ὅτι ἐπὶ λόφου βραχύδους φαινόμενον μακρόθεν ὡτεῖ
 λαξευτοῦ, ὑπῆρχε μέγα Μοναστήριον.

Δ'. Ἡ κατὰ Τσούκαν (χωρίον 4 ὥρας πρὸς
 δυσμὰς τῆς Καστορίας ἐν τῷ τμήματι Νεστράμ
 Κόλ) ἱερὰ Μονὴ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρ-
 χῶν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, λέγεται ὅτι ἐκτίσθη
 συγχρόνως τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου,
 τοῦ μίαν ὥραν ἀπέχοντος πρὸς νότον χωρίου Γκά-
 λιστα· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκκλησία αὕτη (καλῶς διατη-
 ρουμένη) ἐκτίσθη ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατόρων Ἀνδρονί-
 κου τοῦ Παλαιολόγου καὶ Εἰρήνης καὶ τῶν τέκνων
 αὐτῶν Μιχαήλ καὶ Μαρίας· ἄρα καὶ ἡ Μονὴ κατὰ
 τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἀνηγέρθη, ἀναμφιβόλως τῆς ἐν
 τῷ ναῷ σωζομένης ἐφθαρμένης χρονολογίας 'ψξγ'.
 ἐσφαλμένης οὐσης, ἢ προεληούσης ἐκ τῆς ἀρχικῆς
 'αψξγ'. δηλούσης ἴσως τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνακαινί-
 σεως τῆς Ἐκκλησίας, ἐκπεσόντος τοῦ 'α'.—Ἀκο-
 λούθως ἡ ἱερὰ Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν ἀνεκαινίσθη
 τῷ 1874.

Ἀνωθεν τῆς ἱερᾶς Μονῆς κατὰ Τσούκαν ἐπὶ
 βράχου ἀπορρώγος κειμένης, ὑπάρχει ἐρημητήριον
 ἐντὸς σπηλαίου, ὅπου εὗρέθη σφραγὶς σιδηρᾶ, φέ-
 ρουσα τὸν ἐξῆς τύπον καὶ γράμματα.

Ε Ν Ο Λ Ο

Φ Ι Κ Λ Α

Ε'. Ἡ ἱερὰ Μονὴ τοῦ προφήτου Ζαχα-

1. Τὸ ἐν φυλλ. IB' τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» καὶ
 σελίδι 123 ἐν τῇ πρώτῃ σημειῶσει λεγόμενον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
 Κομνηνῶν, διορθωτέον εἰς τό: τῶν Παλαιολόγων.

ρίου. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν περίχωρίων, ἡμίσειαν ὥραν μακρὰν τῆς ἄλλοτε ἀκμαζούσης κωμοπόλεως, νῦν δὲ ὅλως κατεστραμμένης, Λιανοπίου ἐπὶ τοῦ ὄρους Γράμμος ἔκειτο ἡ λαμπρὰ καὶ μεγάλη Μονὴ τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, ἥς ἐρείπια ἔτι σώζονται, ὡς καὶ ὁ ναός, κατερειπωμένος. Τὸ μέρος τοῦτο κατοικεῖται σήμερον ὑπὸ 16 ὀθωμ. οἰκογενειῶν καὶ προσταγρεύεται Ζαγὰρ (=Ζαχαρίας).

ΣΤ'. Ἀπέναντι τοῦ ὄρους Γράμμος πρὸς τὸ τουρκικὸν χωρίον Ἀρζα καὶ τὸ χριστιανικὸν Σλήμνιτςα ἔκειτο ἐτέρα ἱερὰ Μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου, ὅλως νῦν ἐρειπωμένου, ἣν καθὰ λέγουσιν οἱ ἐπιζῶντες ἔτι γέροντες ἔκτισαν οἱ κάτοικοι τῆς ἄλλοτε ἀκμαζούσης κωμοπόλεως Νικολιτζης.

Ζ'. Ἡ κατὰ Βυθκούκιον (4 ὥρας πρὸς δυσμὰς τῆς Κορυτζᾶς) ἱερὰ Μονὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Αὕτη κατὰ τὸν κώδικα τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἀφιερωθέντα τῷ 1739 ὑπὸ τοῦ Καστορίας Χρυσάνθου, ιδρύθη τῷ 1708 ὑπὸ τοῦ Χαζιτῆ Ἀθανασίου Ρημάρα καταγομένου ἐκ τῆς συνοικίας Μπορῆσι τῆς ἄλλοτε ἀκμαζούσης κωμοπόλεως Βυθκούκιου, νῦν μόλις 70 οἰκίας ἀριθμούσης, τῷ δὲ 1710 ἐτετέλεσθησαν τὰ ἐγκαίνια ὑπὸ τοῦ Καστορίας Διονυσίου καὶ Πρεσπῶν Ἰωάσαφ, πρωτομαίττωρ ἐν τῇ οἰκοδομῇ ἦν ὁ Θάνα Λένας ἐκ τῆς αὐτῆς συνοικίας Μπορῆσι. — Τῷ 1759 ὁ τῆς ἱερᾶς Μονῆς καθηγούμενος καὶ κύρ Ταράσιος ἀνεκαίνισε καὶ ἐκ βάθρων ἔκτισε τὸν νῦν σωζόμενον ναὸν τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου δι' ἐξόδων πεντακοσίων χιλιάδων ἄσπρων, ἅτινα ὁ ρηθὲς ἔφερεν ἐκ ταξιδίου τῆς Ματζαρίας. — Τῷ 1761 ἐκτίσθη καὶ ἐσκαλίσθη τὸ τέμπλον τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας ἐξόδους τῶν Μοσχοπολιτῶν (600 γρ.), ἐμπορευομένων ἐν Λεχιά. — Τῷ 1763 ἐξωγραφῆθη ὅλος ὁ ναὸς διὰ χειρῶν τῶν αὐταδέλφων ζωγράφων Κωνσταντίνου καὶ Ἀθανασίου ἐκ Κορυτζᾶς ἀντὶ 700 γρ. τὰ ὅποια ἔφερεν ἐξ Οὐγγαρίας ὁ αὐτὸς ἡγούμενος Ταράσιος. — Τῷ 1746 ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἡγουμένου ἡγοράσθη τὸ ἐν Κορυτζᾷ ἔτι σωζόμενον Μετόχιον τῆς ἱερᾶς Μονῆς, καὶ τῷ 1754 ἡγουμενεύοντος τοῦ κ. Μεθοδίου Λαζάρου Σίμων ἐκ τῆς συνοικίας τοῦ Βυθκούκιου Γραϊκασί, ἐκτίσθη ἐξόδους τῶν Πατέρων τῆς Μονῆς τὸ ἐν Μεσχοπόλει Μετόχιον τῆς Μονῆς¹.

1. Ἰδοὺ αὐτολεξεῖ πῶς ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ κώδικος τῆς ἱερᾶς Μονῆς τὰ ἀνωτέρω.

† Ὁ ταπεινὸς Μητροπολίτης Καστορίας Χρυσάνθος βεβαιοῖ.

Ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου σώζεται

α'. — Κῶδ. τῆς ἱερᾶς Μονῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων κατὰ Βυθκούκιον ἀφιερωθεὶς ὑπὸ τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Καστορίας κυρίου Χρυσάνθου κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἐπτακοσιοστὸν τριακοστὸν ἔννατον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

β'. — Ἐρχόμενος, ὁ ἐντημότατος ἀρχὼν χατζὴ κύρ ἄθανάσι, ῥήμαχος, ἀπο μαχαλᾶν μπορῆση, ἀπὸ τῆν ἀγγλὴν πόλιν, ἱερουσαλὴμ, ἔβλε βουλὴν, πρῶς δόξαν Θεοῦ, δὴ νὰ κτήσῃ μάναστήρη, στὴν πολητῆν ταῦτην, ὀνομαζόμενη βηθακούκι, καὶ ἔστειλεν στὴν κῶνσταντινουπόλιν, καὶ τοῦ ἤφεραν τὸ φερμάνη τοῦ μάναστηρίου, ἐν ἔτη ἀπὸ χριστοῦ γενήσεως χηλήου; εὐτακοσῆους ἐνέα, ἔρῃσαν θεμέλιον, στοῦ παρῶντα μαναστήρηον, πρῶς, δόξαν Θεοῦ, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πᾶνευῆμων ἀποστόλων, καὶ πρώτων κορυφῶν πέτρου καὶ παύλου, αὐτῶν τὴν χρονηα, ἐτελέσσαν τοὺς τῆλους, καὶ τὰ στατίδια μόνον, καὶ ἐν ἔτη ἀπὸ χριστοῦ γενήσεως χηλήου; εὐτακοσῆους δέκα, τῶν ἐγγενήσαν, ἀρχιερατεῶντας τῆς πολητῆς μας, ἀρχιερέας, ὁ πανιερώτατος καὶ λογιότατος μητροπολίτης, τῆς ἀγιότατης μητροπόλεως Καστορίας, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου καὶ πρότοθρόνου, τῆς ἁγίας ἡρῴστηνᾶνης, ἀχρῶν κώ κώ Δίωνησῆου καὶ ἁγίος πρέσβων ἦταν αὐτῶν τὴν χρονηα ὁ θεοφιλέστατος καὶ λογιώτατος, κώ κώ ἰωῆταφ, ἡ δὴ οὗ τοῦ τῆν ἐγγενήσαν αὐτῶν τῇ χρονηα, ἡττόρισαν, καὶ τοὺς τῆλους τοῦ μαναστήρηου ὡς τὸ ἔτος φαίνεται ἡ στὴν ἐκκλητῆν μέσα. αὐτῶν τῇ χρονηα ἐτελεχθῆκεν καὶ ὁ τέμπλος καὶ πρότομίστορας, ὅπου ἔκτισεν τὸ μάναστήρη, ἦταν ὁ μάστορ Θάναλένας, ἀπὸ μαχαλᾶν μπορῆση αὐτῇ ὅτῃ ἔβλεβαν τὴν ἐπίμελῆν τοὺς δὴ αὐτὸ, τὸ μάναστήρη καὶ ἤφεραν τὸ φερμάνη δὴ νὰ γένῃ, καὶ αὐτῇ ὅπου ἔρῃσαν θεμέλιον, καὶ αὐτῇ ὅπου τῆν ἐγγενήσαν, καὶ αὐτῇ ὅπου τῆν ἡττόρισαν, καὶ αὐτῇ ὅπου ἔκαμαν τῶν τέμπλων. καὶ ὁ ἐντημότατος χατζὴ κύρ ἄθανάσις ὅπου ἐτζαλλήστησεν, καὶ ὅτῃ χριστηνῇ, ἱγάπησαν καὶ ἐτζαλλήστησαν, ἡ με τῶν λόγων, τῶν καλῶν, ἡ με δόσιμων, ἡ με πᾶτα τῇ καλῶν ὅλουν τοὺς εὐλογημένη χριστηνῇ, ὅπου ἐδρίσκειται πᾶρων νὰ ψάλεται αἰῶνῶν τοῦ; ἡ μνήμη τῆς:

γ'. — Κατὰ τὸ ἀψμς' ἔτος τὸ σωτήριον, ὁ πανσιώτατος παπᾶ κύρ Τιμόθεος ὁ μετονομασθεὶς ππ κύρ Ταράσιος ἡγόρασε τὸ ἀμπέλι ὅπου εἶναι εἰς τὴν Κορυτζᾶν ἀπὸ τὸν Χαλῆλ ἄγον διὰ ὀκτακώσια γρόσια με ὅλα τὰ χάρτζια καὶ τὸν τόπον δέκα πέντε χιλιάδες, καὶ ἔκτισεν εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τὸ μετόχιον, ὅπου εἶναι εἰς κορυτζᾶ. καὶ ἡγόρασε καρούτια, βρένια καὶ ὅλα τὰ χρειαζόμενα καὶ τὸ ἐστόλισεν ἱκανῶς, ἐξοδιάζονται εἰς τὸ κτίριον καὶ εἰς αὐτὰ χίλια διακόσια ἀσλάνια ἐδικά του ἐξοδα· τὰ ὅποια τὰ ἤφερε με τὸν κόπο τοῦ ἀποκτώντας τα εἰς τὸ ταξεῖδι τῆς ματζαρίας. αἰώνια ἡ μνήμη: τρίς:

δ'. — Ἠγουμενεύοντος τοῦ καθηγουμένου κύρ Μεθοδίου Λαζάρου σίμου ἀπὸ γραϊκασί, ἐκτίσθη τὸ μετόχιον ὅπου εἶναι εἰς τὴν πολιτείαν Μοσχοπόλιν εἰς τὸν Σκαμπλίτην μαχαλᾶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων με τὰ ἐξοδα τῶν πατέρων τοῦ μοναστηρίου ἐκ τῆς ἐλεημοσύνης τῶν χριστιανῶν κατὰ τὸ, ἀψνδ' ἔτος: αἰώνια ἡ μνήμη.

ε'. — Κατὰ τὸ, ἀψνθ' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ γενήσεως θεῷ ζήλω κινούμενος καὶ τῇ πρὸς τὸν δημιουργὸν ἀγάπῃ καὶ εὐπρε-

ναΐσκος τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ὡς κοιμητήριον χρησιμεύων κατὰ τὸν κώδικα τῆς Μονῆς, ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται ὅτι ἡ Μονὴ αὕτη τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ ἀνηγέρθη ἐκ βάθρων τῷ 1736 ἀρχιερατεύοντος τοῦ Καστορίας κ. Χρυσάνθου καὶ ἡγουμενεύοντος τοῦ πανοσιωτάτου κ. Μεθοδίου, διὰ συνδρομῆς τοῦ ἐν μοναχοῖς κ. Ἀρθίου καὶ ἐξόδους τοῦ αἰδεσιμωτάτου οἰκονόμου παπᾶ κυρ Ἰωάννου προσκυνητοῦ ἐκ τῆς Ἀηδοροχώρου ἐγγὺς τῶν Σερρῶν, καὶ ἀνιστορήθη ἐξόδους τῶν ἐντιμοτάτων ἀρχόντων κ. Συροπούλου ἐκ τῆς Ἀηδοροχώρου καὶ τοῦ κ. Παραγιώτου Ντεσίρου ἐκ Βυθκουκίου τῷ 1750 Μαΐου 18, διὰ χειρῶν Κωνσταντίνου καὶ Ἀθανασίου ἐκ Κορυτζᾶς.

Η'. Ἀπέναντι τοῦ ἀπορρώγος βράχου, ἐφ' οὗ κεῖται ἡ ἱερὰ Μονὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου νοτιοδυτικῶς, πλησίον τοῦ χωρίου Βυθκουκίου, κεῖται ἕτερον μονύδριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, σωζομένου νῦν τοῦ παλαιοῦ ναϊδρίου καὶ τινων μικρῶν κελλίων.

Θ'. Ἡ κατὰ Τσιρίλοβον (κεῖμενον 2 1/2 ὥρας ΝΑ. τῆς Καστορίας) ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου. Περὶ αὐτῆς οὐδεμία σώζεται γραπτὴ ἢ προφορικὴ μαρτυρία· ἐκ τοῦ ἀρχαίου ὅμως καὶ μικροῦ αὐτῆς ναοῦ ὡς καὶ τινων κελλίων, εἰκάζεται ὅτι ἡ ἱδρυσις αὐτῆς δύναται νὰ ἀναχθῇ εἰς τὰ τέλη τῆς παρελθούσης ἢ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἐκατονταετηρίδος. Ἐτέρα πλευρὰ τῆς Μονῆς, χρησι-

πεῖ εὐλαβεῖα διεγειρόμενος ὁ πανοσιώτατος καὶ σεβασμιώτατος ἅγιος καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας Μονῆς ταύτης ππ κυρ Ταράσιος υἱὸς τοῦ γκίκα μπούκα ἀπὸ μαχαλᾶ κύρσο, πολιτείας βυθκουκίου, ἀνεκαίνισεν ἐκ βάθρων καὶ ἔκτισε τὸν σελτὸν καὶ περιβόητον ναὸν τοῦτον ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων τῶν δώδεκα, καὶ ἐξδομήκοντα καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, μετὰ τὸν νάρθηκα καὶ μετὰ πᾶσαν τὴν λοιπὴν εὐπρέπειαν, ὡς ὁρᾶται σήμερον μετὰ ἐξοδα πεντακοσίων χιλιάδων ἄσπρων· τὰ ὅποια ὅλα τὰ ἤφερεν ἀπὸ τοῦ ταξίδι τῆς ματζαρίας ὁ ρηθεὶς πανοσιώτατος ἅγιος καθηγούμενος ππ κυρ Ταράσιος. αἰωνία ἡ μνήμη. τρίς.

Σ'.—Κατὰ τὸ ἀψὲξ ἐκτίσθη καὶ ἐσκαλίσθη ὁ τέμπλος ὅλος μετὰ τὰ ἐξοδα τῶν Μοσχοπολιτῶν ὅπου πραγματεύονται εἰς τὴν Λεχίαν τῶν ὁποίων ἡ ποσότης εἶναι ἐξακόσια γρόσια. αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. τρίς.

Ζ'.—Κατὰ τὸ ἀψὲξ ἔτος τὸ σωτήριον ἱστορήθη καὶ ἐξωγραφῆθη ὅλη ἡ ἐκκλησία διὰ χειρῶν τῶν αὐταδέλφων ζωγράφων κυρ Κωνσταντίνου καὶ κυρ Ἀθανασίου ἀπὸ Κορυτζᾶς μισθοποδοσίας ἕνεκα ἐπτακοσίων γροσίων· τὰ ὅποια τὰ ἤφερεν ἀπὸ Οὐγκιανὸν ὁ πανοσιώτατος ἅγιος καθηγούμενος ππ κυρ Ταράσιος. αἰωνία ἡ μνήμη. τρίς.

μεύσασα ἐπὶ τινὰ ἔτη καὶ ὡς σχολὴ ὀρφανῶν τῶν πέριξ χωρίων, ἱδρύθη ἐπὶ τοῦ ἀειμνήτου Καστορίας Νικηφόρου τῷ 1868.

Ι. Ἡ κατὰ Κλεισούραν (χωμόπολιν 4 ὥρας Α. τῆς Καστορίας) ἱερὰ Μονὴ τῆς Θεοτόκου. Καὶ περὶ τῆς Μονῆς ταύτης δὲν ὑπάρχουσιν ἀσφαλεῖς πληροφορίες. Καὶ ὁ μὲν κεντρικὸς αὐτῆς ναός, ὁ νῦν ἔτι λαμπρός, ὠκοδομήθη τῷ 1813 Σεπτεμβρίου 7 ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς ἐνδοθεν αὐτοῦ σωζομένης ἐπιγραφῆς:—Τοῦτον τὸν οἶκον ὁ πατήρ ὠκοδόμησεν· τοῦτον τὸν οἶκον ὁ υἱὸς ἐστερέωσεν· τοῦτον τὸν οἶκον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀνεκαίνισεν· τριὰς ἁγία δόξα σοι.—Ὁκοδομήθη ἐκ βάθρων καὶ ἀνιστορήθη ὁ πάνσεπτος οὗτος καὶ θεὸς ναὸς τῆς γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου διὰ δαπάνης καὶ ἐξόδων τοῦ πανοσιωτάτου κυρίου κ. Ἡσαίου ἐκ χωμοπόλεως Κλεισούρας τοῦ καὶ κτίτορος, ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἁγίου Καστορίας κκ. Νεοφύτου, διὰ χειρὸς ζωγράφων τοῦ τε Γεωργίου ἐκ Χιονάδων ἐκ τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου Βελλᾶς, ἐν ἔτει σωτηρίου 1813 Σεπτεμβρίου 7:—Ὅτι ὅμως ἡ ἱερὰ Μονὴ ἀνάγει τὴν ὑπαρξίν αὐτῆς εἰς χρόνους ἀπωτέρους, δείκνυται μὲν καὶ ἐκ τῶν παλαιῶν αὐτῆς κελλίων, δείκνυται δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐξῆς χρονολογιῶν. Ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἁμνοῦ τοῦ Θεοῦ χρ. 1776 Ἰουλίου 17. Ἐκ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ χρ. 1786 Ἰουλίου 15. Ἐπὶ τοῦ βιβλίου «τῆς Μονῆς Ἀμνὸς πειμενικός», ὑπάρχει ἡ ἀφιέρωσις: Ἀφιέρωθι τὸ παρὸν εἰς τὸ Μοναστήρι τῆς Κλεισούρας παρὰ τοῦ κ. Παναγιώτου τοῦ Κωνσταντίνου πολίτου, τοῦ καὶ Κοντοσκαλίτου· ἀφιέρωται εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ 1686 ἀπριλίου 10. Ἐπὶ τοῦ ἀργυροῦ κυτίου τοῦ περιέχοντος ἅγια λείψανα, σώζεται ἡ ἐπιγραφή:—Τὸ κουτί ποίημα Παΐσιου Ἱερομονάχου ἐκ τοῦ Μοναστηρίου Κλεισούρας 1776, Ὀκτωβρίου 20. Ἐξῶθεν τῆς Μονῆς ὑπάρχει παρεκκλήσιον τοῦ Προδρόμου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1844.

ΙΑ'. Ἡ κατὰ Ἀετόζιον (χωρίον 5 ὥρας ἀπέχον ΝΑ. τῆς Φλωρίνης) ἱερὰ Μονὴ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ. Ὅτι ἐν τῇ θέσει τῆς νῦν Μονῆς ὑπῆρχεν ἑτέρα ἀρχαιοτέρα, ὅλως καταστραφεῖσα ἐπ' ὀνόματι τῶν Ταξιαρχῶν, μαρτυρεῖται ἐκ τῶν σωζομένων ἐρειπίων καὶ τῆς παραδόσεως· πλησίον δ' αὐτῆς ὑπῆρχε καὶ ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, ὅπερ δηλοῦται ἐπίσης ἐκ τῶν ἐρειπίων καὶ τῆς παραδόσεως. Τοῦ δὲ σήμερον ἀνεγνηγερμένου λαμπροῦ ναοῦ τῶν

Παμμεγίστων Ταξιαρχών, ὁ μὲν θεμέλιος λίθος ἐτέθη κατ' Ἰούλιον τοῦ 1892, τὰ δὲ ἐγκαίνια ἐτελέσθησαν τῇ 18 Ἰουλίου τοῦ 1893 ὑπ' ἡμῶν. Ὡς κελλία τό γε νῦν ὑπάρχουσι 4 δωμάτια κτισθέντα δαπάναις τοῦ ἐκ Νεβέσκης ἀειμνήστου Μιχαήλ ἐφένδῃ Τσίρλῃ.

ΙΒ'. Ἡ κατὰ Ζάντζκον (χωρίον τοῦ καζᾶ Ἀνατελίτζης) μικρὰ μονὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ἄνωθεν τῆς θύρας τοῦ ναοῦ ἐπιγραφὴν ἀνεκαίνισθη τῇ 14 Αὐγούστου 1799 ἐπὶ Μητροπολίτου Καστορίας Ἀνθίμου, ἡγουμενεύοντος Παρθενίου ἱερομονάχου.

Ἡμίσειαν ὥραν πρὸς Ν' τοῦ χωρίου Ζάντζκον ὑπάρχει μικρὸν ἐκκλησίδιον ὀνομαζόμενον *Παληομανάστιρον*· ἐπὶ τῆς πλακὸς ἔξωθεν τοῦ ἱεροῦ βήματος ἀναγινώσκεται κακοῖς γράμμασιν: ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἐκκλησία διὰ συνδρομῆς Θεοφάνου ἡγουμένου, καὶ Καστορίας Κ. Διονυσίου· ἔτος χλβ (ὅπερ ἴσως δηλοῖ, αλβ=1032.) ἔσωθεν ἐπὶ τῆς ἔξω θύρας ἀναγινώσκεται: ἐξωγραφίσθη (χρζα=, αρζα=1161) ἐπὶ ἀρχιερέως Ἱερεμίου, ἡγουμενεύοντος Θεοφάνους. — Ὀλίγον ἀνωτέρω ὑπάρχει ἐτέρα ἐπιγραφὴ μὴ ἀναγινωσκόμενη καλῶς, ἐνθα λέγεται ἐν τῷ *Μοραστηρίῳ* τοῦ *Κριμμινίου*, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι τὸ μοναστήριον τοῦτο θὰ ἦτο μετόχιον μεγάλου μοναστηρίου ἐν τῷ ἤδη κατεστραμμένῳ χωρίῳ *Κριμμινίου* τῆς ἐπαρχίας Καστορίας.

ΙΓ'. Ἡ ἱερὰ Μονὴ τῆς *Κοιμήσεως* τῆς Θεοτόκου τῆς *Μαυρωτίσσης* μικρὸν μονύδριον ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς προεχούσης χερσονήσου τῆς πόλεως Καστορίας ΝΑ. περὶ οὗ οὐδὲν ἕτερον γινώσκωμεν, εἰ μὴ ὅτι ὁ παλαιὸς αὐτοῦ ναὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ *Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου* ὠκεδομήθη ἐκ βάθρων καὶ ἐξωγραφίσθη ἐξόδοις τοῦ *Θιοδώρου Ἰωάννου Κοτζῆ* καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ *Μηλιᾶς* ζῆψ ἡτοι τῷ 1552 μηνὸς Αὐγούστου, ζωγραφούντος τοῦ *Εὐσταθίου Ἰακώβου* πρωτονοταρίου Ἀρτης ὡς γέγραπται ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς πύλης τοῦ ναοῦ. Ἄλλος ναὸς τοῦ μονυδρίου, ὡς καὶ τινὰ μικρὰ κελλία μεταγενεστέρας εἶναι ἐποχῆς.

ΙΔ'. Παραπλεύρως τοῦ μονυδρίου τῆς *Μαυρωτίσσης* περὶ τὰ 200 βήματα δυτικῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς παραλιμνίου παραλίας κεῖται ἕτερον σμικρότατον μονύδριον τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν *Νικολάου* ὅπερ καθὰ ἐξωτερικῶς δείκνυται, τοῦ παρόντος αἰῶνος ὑπάρχει κτίσμα, μηδεμιᾶς ἐτέρας ὑπαρχούσης πληροφορίας.

ΙΕ'. Μονύδριον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς

Φανερωμένης κοινὰ ἐκ τῆς *Στέρνας*, ἢ ἄλλως *μονὴ Γηστεριότισσα* τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, μέχρι σήμερον σωζομένη ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Καστορίας, καλουμένη *Ἀπόζαρι* (πρβλ. «*Ἐκκλησ. Ἀλήθεια*» φυλ. ΙΒ', σελ. 125 καὶ φυλ. ΙΓ', σελ. 141), περὶ τοῦ χρόνου τῆς ιδρύσεως αὐτῆς ἀγνοοῦμεν. Τοῦτο μόνον ἐκ τῶν ἐν σελ. 141 τοῦ ΙΓ' φυλ. τῆς «*Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας*» γραφομένων ἐξάγεται, ὅτι τῷ 6850=1342, ἡ Μονὴ εἶχεν ἡγούμενον δαπάναις τοῦ ὁποίου ἐγράφη τὸ συναξαρίον τοῦ μηνὸς Μαρτίου μέχρι Σεπτεμβρίου.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Γεώργιος Κυριαζίδης, ὑπήκοος Ὁθωμανός, τέως μὲν κάτοικος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνορίας Χριστοῦ Γαλατᾶ, ὑποδηματοποιός, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαϊστὶ πρὸ μεσημβρίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάντα καὶ μίας ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς προύσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ὑπὸ τῆς ἐκτετοῦ γυναικὸς Σταματίας, θυγατρὸς Χ. Μητσοπούλου, ὑπηκόου Ὁθωμανῆς, τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης, καὶ κατοικοῦ Γαλατᾶ Κωνσταντινουπόλεως, ἐναγόμενος ἐπὶ τριετὶ ἀποδημίᾳ εἰς ἄγνωστον τόπον καὶ παντελεῖ ἀμεριμνησίᾳ τῆς ἐκτετοῦ γυναικὸς. Προσπεπιδηλοῦται δ' αὐτῷ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγή περὶ διαζυγίου θεωρηθήτεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παροῦσα κλήσις τρεῖς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέλειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «*Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας*», καὶ «*Νέας Ἐφημερίδος*».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 9 Ἰουνίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Κορυθαῖος ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς 3

Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῇ 9 Ἰουνίου 1900.

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκ. Ἀνθίμος Π. Ὁρφανίδης.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τὴν τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. Мечникова

НБ ОНУ

878872

07/04/23

П. III - 726266